

ELLE KENNEDYOVÁ

METÓDA

NA VEREJNOSTI VZORNÁ ŠTUDENTKA,
V SÚKROMÍ VÁŠNIVÁ REBELKA

ZÁPISKY Z KAMPUSU

17+

ELLE KENNEDYOVÁ

METÓDA

Preložila Klára Kruteková

Elle Kennedy
THE DIXON RULE

Copyright © 2025. THE CHARLIE METHOD by Elle Kennedy

Translation © 2026 by Klára Kruteková

Cover design © Vivien Summer, www.vivien-summer.de

Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0927-1

*Táto kniha je pre všetkých ľudí,
ktorí sa naozaj veľmi zle rozhodujú.*

1

Charlotte

*Človek by mohol povedať,
že vediem dvojité žižot*

Nikdy sa nevyspi s futbalistom v jeho aute.

To mi vždy hovorila mama.

Okej, klamem. Nikdy nič také nepovedala. Ale môžem s absolútnou istotou povedať, že to, čo práve robím, by neschválila.

Alebo skôr s kým sa to chystám robiť.

Isaac Grant meria stodevädiesiatosem centimetrov, je samý sval a sotva sa zmestí na predné sedadlo vlastného auta. Pravdaže, je to športové auto. Strieborné Porsche 911, ktoré ma okamžite upútalo, keď som dorazila na parkovisko za centrom pre seniorov v Hastingse. To auto je také sexi, až som sa zachvela.

Alebo bol príčinou Isaac, keď mi jazykom skúmal ústa a dráždil ma pomalými, zručnými pohybmi. Bozkáva sa naozaj skvele. A medzičím vo mne pohyboval prstami. Aj v tom je dosť dobrý. Zručne ohýbal dva prsty, aby našiel citlivé miesto v mojom vnútri, a výsledná vlna rozkoše ma prinútila zovrieť mu ich svalmi.

„Hm, zlatko,“ zastonal mi pri perách. „Nemôžem sa dočkať, kedy mi budeš takto zviazať vtáka.“

Prešla mnou vlna túžby. Vulgarizmy ma neskutočne vzrušujú.

A moje vnútorné svaly sa po jeho nemravných slovách opäť stiahli, akoby sa snažili zachytiť jeho prsty vo mne. Isaac znovu pridusene zastonal. Nehanebne som sa o neho otierala, no zdalo sa, že mu moja úplná strata kontroly neprekáža.

Keď mi začal bozkávať krk, nabehla mi husia koža, ktorá sa zme-

nila na záplavu zimomriavok, keď som ho zacítila na stehne. Dlhá, tvrdá hrča akoby nemala konca. Potvrdzovalo to teóriu mojej najlepšej kamarátky Faith, že veľkosť mužských rúk súvisí s veľkosťou jeho pýchy.

A keď už hovoríme o Faith, od dokonalého orgazmu ma delilo asi desať sekúnd, keď naše dychčanie na prednom sedadle prerušilo zvonenie.

„Dočerta!“ zamrmmlala som a znehybnela.

„Neber to,“ namietol Isaac.

„Musím.“

S veľkou ľútosťou som sa naklonila k sedadlu na strane spolujazdca, kde som si nechala telefón.

Faith Griersonová bola jediná osoba, ktorá vedela, kde sa momentálne nachádzam. Jediná osoba, ktorá mala prehľad o mojich tajných schôdzkach, na ktoré som sa občas rada vybrala. Samozrejme, mohla som sa večer stretnúť s Isaacom bez toho, aby som o tom niekomu povedala, a ušetriť si tak neskoršie dobrosrdečné vtipy, no pre prípad, že by bol hviezdny futbalista zároveň vrah, je lepšie dať Faith vedieť, kde som. Ona ma nikdy nesúdila.

„Nieee,“ sťažoval sa Isaac, keď som vzala telefón.

„Prepáč. Mohlo by to byť naliehavé.“ Priložila som si mobil k uchu. „Ahoj, čo sa deje?“

„Prepáč, že ruším, ale zdá sa, že dnes večer máme stretnutie kvôli predsedníckemu galavečeru.“

„Nemáme. Je to zajtra.“

„Presne tak, Charlotte,“ vyslovila Faith svojím typickým suchým tónom, „ja viem, že je zajtra, ty vieš, že je zajtra, no vieš, kto nevie, že je zajtra, a rozhodol sa zmanipulovať celý dom, aby uveril, že my dve nemáme pravdu?“

„Zasraná Agatha.“

„Zasraná Agatha,“ potvrdila. Jej smiech mi poštekľil ucho. „Povedala som jej, že si na ceste, takže by si sa sem mala radšej ponáhľať, ak nechceš zajtra absolvovať dvojhodinovú seansu na dávok.“

„Uf! O chvíľu som tam. Ďakujem za varovanie.“

Zložila som a zakliala popod nos. Agatha Buckley-Ellisová takto vyvádza pravidelne. Predsedníčka sesterstva Delta Pí na Briarskej univerzite si nedokáže priznať, keď sa mylí alebo keď urobí chybu. Namiesto toho vykope takú hlbokú jamu, až je zázrak, že neskončí v inom štáte.

Stretnutie má byť na sto percent zajtra. Môj kalendár nie je divoký západ – bez riadneho potvrdenia sa doň nedostane ani jedna položka. Pravdepodobne by som sa tým nemala chváliť, ale pokiaľ ide o môj kalendár, som psychopátka s obsedantno-kompulzívnu poruchou.

Okrem toho, v piatok večer nikdy nemávame stretnutia. Všetci vedia, že Agathina pravá ruka Sherise si dáva v piatky večer v salóne v Hastingse farbiť šediny. Sherise tvrdí, že jej začali šedivieť vlasy na spánkoch už v desiatej triede – u žien v jej rodine sa vraj vyskytuje skoré šedivenie –, no s Faith si myslíme, že je to kvôli Agathe. Predsedníčka nášho spolku dokáže neskutočne stresovať.

„Veľmi ma to mrzí,“ povedala som Isaacovi. „Úplne som zabudla na dôležité stretnutie.“

„Čo si nejaká vplyvná podnikateľka?“

„Nie, ale som v predstavenstve Delta Pí, takže tam musím byť.“

Neveriacky na mňa zízal a pohľad nadol mi prezradil, že jeho erekcia ochabuje, hoci aj v polotvrdom stave bola impozantná.

„Si v pohode?“ spýtala som sa, zatiaľ čo som zliezala z jeho lona. Ani na sedadle spolujazdca nebolo veľa miesta, no podarilo sa mi nasúkať sa do bielej čipkovanej spodnej bielizne a uhladiť si plisovanú sukňu na stehnách.

Futbalista vedľa mňa na mňa naďalej zízal.

„Buď ku mne úprimná.“

„Okej?“ Prečesala som si prstami vlasy a zastrčila si ich za uši.

„Odpudzujem ňu?“

„Čože?“

„Odpudzujem ňu?“ zopakoval cez zaťaté zuby. Žily na predlaktí sa mu napínali, zatiaľ čo si masíroval koreň nosa. Očividne ho to bolelo.

„Isaac... pred chvíľou si mal vo mne prsty," pripomenula som mu.

„Áno, a teraz utekáš. Preto, lebo som ťa neurobil?"

Panebože! Viem, že smiech nie je v podobnej situácii vhodný, no čoraz ťažšie som ho zadržavala. Bublal mi v hrdle a dožadoval sa uvoľnenia.

„To je všetko?" naliehal.

„Nie." Vložila som do svojho tónu čo najviac uistenia. „Prisahám, že som bola len pár sekúnd od orgazmu."

„Naozaj?"

„Úplne vážne. Len som zabudla, že dnes večer mám schôdzu sesterstva." Akoby som však hádzala hrach o stenu.

„Nepriťahujem ťa?"

Neveriacky som na neho zízala. „Si Isaac Grant."

„Hej, myslel som si, že som. Zvyčajne zbalím babu bez toho, aby som sa nejako extra snažil. Vojdem do miestnosti a je tam asi päťtisíc žien pripravených ísť so mnou domov, a zrazu jedna z nich o mňa nemá záujem. Zrazu mi povie: „Počkaj, ty so mnou flirtuješ? Prepáč, ale niečo už mám, uvidíme sa neskôr."" Zúfalo zastonal. „Myslel som si, že som Isaac Grant!"

„Ach, zlatko. Kvôli nejakej babe pochybuješ, kto si?"

„Nie."

Zjavne klamal. Príklad, ktorý uviedol, bol veľmi konkrétny.

Potľapkala som ho po obrovskom bicipse. „Nech je to ktokoľvek, nestojí za tento zmätok." Ukázala som na jeho širokú, svalnatú postavu. „Si boh. Tvoje telo je..." Na okamih som prižmúrila oči a uvedomila si, že sa nakláňam, akoby som ho chcela pobožkať. Zbadala som sa a odtiahla sa. „Ver mi. Si fešák. A máš úžasné prsty. Zabudni na ňu."

Na perách sa mu zjavil nádejný úsmev. „Musím zabudnúť aj na teba?"

„Čo?"

„To si včera povedala pred Coffee Hut, pamätáš? Že sa dnes večer stretneme a potom zabudneme, že sa to niekedy stalo."

„Povedala som: Tvár sa, že sa to nikdy nestalo," opravila som ho.

Túto vetu štandardne používam pri svojich známostiach. Ak ma znova uvidíš v škole, tvár sa, že sa nepoznáme. Nepotrebujem, aby sa ku mne hrnula banda zamilovaných mužov a rozprávala o našej jednorazovke, keď som so svojimi upätými sestrami z Delta Pí.

Hoci, ak by som mala byť úprimná, posledná osoba, s ktorou by som si dohodla rande, bol Isaac Grant. Keď so mnou predošlý večer začal flirtovať v školskej kaviarni, bola som pripravená ho odmietnuť. Namiesto toho ma presvedčil. Stále som nechápala, ako to dokázal. Jeho šarm nemá konkurenciu.

„Toto sa v podstate ani nepočíta ako riadne rande,“ vyhlásil a zdvihol obočie. „Pretože sa ani jeden z nás neurobil.“

„Možno, ale toto bol môj jediný voľný večer na najbližších pár týždňov, takže...“ Naklonila som sa k nemu a pobožkala ho na líce. „Pokračovanie nabudúce. A ak nie, bolo mi potešením ťa spoznať. No už naozaj musím ísť.“

„Šoféruj opatrne,“ povedal.

„Neboj sa.“

Vyskočila som z Porsche a rozbehla sa k ojazdenému sedanu, ktorý som dostala od svojej sestry Avy pred štyrmi rokmi, keď absolvovala Briar. Na túto univerzitu chodili všetci členovia mojej rodiny. Mama je členkou Delta Pí, preto som nemala inú možnosť, ako v prvom ročníku do tohto sesterstva vstúpiť tiež. Keby to bolo na mne, do žiadneho spolku by som nevstúpila. Alebo by som si aspoň vybrala nejaký zábavnejší. Namiesto toho som musela utekať domov z Hastingsu, lebo naša predsedníčka je tyranka. Hastings, vzdialený len desať minút od briarského kampusu, je typické mestčko na východnom pobreží s idylickou hlavnou ulicou, jedinečnými obchodíkmi a historickým námestím. S Isaacom sme sa stretli za centrom pre seniorov, pretože keď odbijú štyri hodiny poobede, ich parkovisko sa v okamihu vyprázdni a starší obyvatelia Hastingsu sa hrnú do reštaurácie na skorú večeru. Isaac býval neďaleko, v jednej z rezidenčných ulíc lemovaných stromami, no ja som nemienila ísť do domu, o ktorý sa delí s tromi ďalšími futbalistami. Takú pozornosť

nepotrebujem. Človek by mohol povedať, že vediem dvojité život. Dobre, hovorí to Faith.

Moja najlepšia kamarátka má však pravdu len čiastočne. Nie dvojité život, skôr extrémne súkromný. Niektoré moje obľúbené činnosti a riziká, ktoré podstupujem, nie sú v súlade s obrazom, ktorý sa odo mňa očakáva.

Pre rodinu som pracovitá, zodpovedná Charlotte. Som ich dokonalá dcéra a milovaná sestra.

Pre sestry zo spolku som silná, ale skromná, sebavedomá, ale cudná.

Mám byť pýchou svojich rodičov a slúžiť ako vzor pre svoje nové sestry. A som si celkom istá, že sexom s atraktívnym futbalistom na opustenom parkovisku nejdem dobrým príkladom.

A ja neznámam, keď niekoho musím sklamať. Už len z tej predstavy mám žihľavku. Ak som sa teda chcela vyhnúť tomu mučivému pocitu z hlbokého sklamania v očiach rodiny a priateľov, musela som udržať svoje menej chvályhodné mimoškolské aktivity v tajnosti.

Rýchlo som sa vrátila do Briaru a zabočila som na Greek Row. Väčšina domov má povolené parkovanie iba na ulici, ale dom Delta Pí sa nachádza na jej konci a má vlastné parkovisko pre autá našich členov.

Zároveň je to na Greek Row nepopierateľne najpôsobivejší dom – impozantné trojpodlažné sídlo s bielymi stĺpmi lemujúcimi vchod a brečtanom, ktorý sa šplhá po jednej strane tehlovej fasády. Brečtan už nebol zelený, už nebol v plnom kvete ako na jar a v lete, no hnedasté poplasy sa tvrdošijne držali tehlovej fasády.

Vzala som si z predného sedadla tašku s notebookom a náhlila sa po širokých schodoch k dvojitým dverám zdobeným lesklými mosadznými klopami. Tie sú tam, mimochodom, len naoko – dnu sa dá dostať iba po zadaní prístupového kódu do klávesnice na zárubni. Nad vchodovými dverami sa hrdo vynímajú zlaté grécke písmená. Všetko na Delta Pí srší eleganciou a exkluzivitou. Nie sme spolok, ktorý usporadúva divoké párty. Sme spolok budúcich manželiek se-

nátorov a prvých dám. Niekedy počas posledných niekoľkých desaťročí sa rozhodlo, že samy môžeme byť političkami a karieristkami, no s tým feminizmom to zas nepreháňajte, dievčatá. Stále sa od nás očakáva, že sa podriadime patriarchátu.

A to teraz citujem Agathu. Tieto slová adresovala v septembri našim novým členkám.

Fuj!

Takmer som počula jej povýšenecký hlas. Najradšej by som sa otočila a zutekala späť do auta.

Zhlboka som sa nadýchla, zmierila sa so svojím osudom a zadala kód na odomknutie vchodových dverí. Len čo som vstúpila dovnútra, začula som z jedálne hlasnú vravu.

Bývanie v dome plnom dievčat mi nedovoľovalo robiť si, čo chcem. Súkromie bolo nulové. To znamená nulovú šancu vodiť si domov svoje úlovky. V skutočnosti muži nemali dovolené ani vyjsť na poschodie. Patriarchát netoleruje prespávanie. Budúce manželky si to predsa nemôžu rozdávať s nadrzanými chalanmi z bratstva a hipstermi študujúcimi umenie. Neorganizujeme ani párty, okrem večierkov, ktoré náš dom hostí dvakrát do roka. A pod pojmom večierok myslím kvalitný porcelán, kompletný catering a slušné oblečenie. Na našej poslednej večeri sa Faith dopustila závažného priestupku, keď prepašovala svojho partnera na poschodie. A tam spolu vyvádzali, až kým ju jedna z Agathiných päťlizačiek neprezradila, a Faith musela ísť na zasadnutie výkonného výboru, kde sa malo rozhodnúť o jej treste za taký ohavný čin. Ako funkcionárka zodpovedná za financie som sa na týchto vyčerpávajúcich rokovaní musela zúčastniť. Hlasovala som proti zapísaniu upozornenia do Faithinho spisu, ale ostatné ma prehlasovali. Som členkou výkonného výboru, ktorý prahne po krvi.

Ťapkala som balerínkami po drevenej podlahe vstupnej haly. Náhlila som sa okolo širokého točitého schodiska, vedúceho na druhé podlažie. Krištáľový luster osvetľuje priestor striebornou žiarou. Interiér domu je rovnako nedotknutý ako exteriér. Agatha zaviedla prísny režim, takže o rozvrhu povinností sa už nediskutuje.

Za dlhý mahagónový stôl v jedálni sa zmesť až tridsať členiek na formálne večere a týždenné stretnutia. Aj tu visia zo stropu lustre a na opačnej strane miestnosti sú dvojce francúzskych dvier, ktoré vedú na veľkú verandu s prúteným nábytkom. Všetko tu kričí bohatstvom východného pobrežia.

Vošla som do miestnosti. Všetky dievčatá už sedeli okolo stola. Naša pobočka má asi sto členiek, no v dome ich býva len tridsať a na žiadnom stretnutí sa ich nikdy nezúčastňuje viac ako päťdesiat.

Všetky pohľady sa upriamili na mňa. A Agatha, naša slávna predsedníčka, zdvihla dokonale upravené obočie.

„Pozrime sa, kto nás poctil svojou prítomnosťou,“ vyhlásila falošne milo.

„Veľmi sa ospravedlňujem,“ povedala som jej. „Mala som to v kalendári poznačené na zajtra.“ Nasadila som najospravedlňujúcejší úsmev a ponáhľala sa k svojmu zvyčajnému miestu vedľa našej podpredsedníčky Sherise, nádhernej černošky s tmavými očami a perami, ktoré pre moje meškanie nesúhlasne skrivila. Členky nášho výkonného výboru brali tieto pozície veľmi vážne.

Dievčatá, ktoré nemali stoličky – väčšinou nové a študentky nižších ročníkov –, počas týchto stretnutí stoja pri stene ako deti v kúte. Sadla som si a sklonila sa, aby som si vytiahla notebook z tašky. Cítila som na sebe Agathin pohľad.

Keď som zdvihla zrak, naklonila hlavu a skúmavo si ma prezerala ako chrobáka, ktorého mieni rozpučiť.

„Dochvilnosť je kľúčovou cnosťou sestry Delta Pí, Charlotte. Najmä tej, ktorá zodpovedá za financie a máme jej dôverovať viac než komukoľvek inému.“

Viac než komukoľvek inému? Prečo? Som vari pápež?

Som len pokladníčka. Pripravujem ročný rozpočet pobočky. Sledujem všetky príjmy a výdavky. Ak mám šťastie, niekedy sa dostanem k auditu účtovných záznamov, ale aj ja viem, že moju úlohu v tomto spolku by mohol vykonávať ktokoľvek, kto vie napočítať do desať.

Dočerta s ňou! O tú funkciu som sa neprosila a pravdepodobne by som ani nezapadla do toho stereotypu, že „Ázijčania sú dobrí

v matematike", keby v čase svojho štúdia za financie nezodpovedala aj moja mama. A ona naozaj chcela, aby som bola vo výkonnom výbore. Nepovedala to síce priamo, no dovŕpila som sa, ako by ocenila, keby som kráčala v jej šlapajach, najmä keď moja staršia sestra o členstvo v spolku neprejavila záujem.

„Rozumiem. Budem si lepšie organizovať kalendár," slúbila som a zámerne sa vyhýbala Faithinmu pohľadu. Vedela som si predstaviť, ako sa baví.

Agatha zažmurkala, akoby sa snažila zistiť, či som sarkastická. Zrejme ju sklamalo, že som sa viac neponížila, no celé osadenstvo čakalo iba na nás, tak prikývla a povedala: „Poďme na to."

Zaujala miesto za vrchstolom. Zložila si ruky na lesklú stolovú dosku stola a preplietala si prsty s francúzskou manikúrou. Na krku mala perlový náhrdelník.

Prísámbohu, len Agatha Buckley-Ellisová by si na schôdzu v dome dala perly. Celý jej život sa točí okolo udržiavania bezchybného imidžu. Jej šatník je starostlivo zostavenou kolekciou značkového oblečenia, všetko dokonale zladené v pastelových farbách, a zo svojej izby nikdy nevyjde bez dokonalého mejkapu a ešte dokonalejšieho účesu.

Dnes sme mali diskutovať o galavečere, každoročnej udalosti, ktorú organizujeme v januári na počesť bývalých predsedníčok Delta Pí. Za normálnych okolností by som Samanthu, ktorá je zodpovedná za program a dohliada na plánovanie všetkých podujatí našej pobočky, prestala vnímať, no náhodou mala byť jednou z dvoch ocenených na tohtoročnom galavečere moja mama. Zatiaľ čo Samantha monotónne čítala zoznam hostí a potenciálnych miest konania, v duchu som prevracala oči tak silno, div som si nenatiahla očný nerv.

Vždy hovorí takým vážnym tónom, akoby plánovanie charitatívnych podujatí a spoločenských akcií bolo na rovnakej úrovni ako operácia mozgu.

Nasledujúcu hodinu som si robila poznámky a prehovorila len vtedy, keď sa niekto opýtal, či si niečo môžeme dovoliť. Keď sa schôdza konečne skončila, vstala som ako jedna z prvých.

Faith ma na chodbe chytila za ruku a priblížila sa ku mne. Keď sa jej tmavé kučery rozkolísali, do nozdier mi vnikla vôňa jahodového šampónu.

„Prosím, povedz mi, že si stihla aspoň jeden orgazmus, než som ťa vyrušila," zašepkala mi do ucha.

Smutne som si položila hlavu na jej plece. „Nestihla."

„Prepáč. Mrzelo ma, že som ti musela volať."

„To je v pohode. Keby som zmeškala schôdzu, dali by mi to vyžrať."

V priestrannej vstupnej hale som zbadala Blake Loganovú. Čakala na mňa. Rýchlo som jej zamávala a pozrela na Faith. „Musím sa porozprávať s Blake. Nechceš potom prísť ku mne do izby a pozrieť si niečo?"

„Nemôžem. Mám stretnutie so spolužiakmi vo Fairview House. Môžeš ísť s nami."

„Ďakujem, ale nemám chuť znova niekam chodiť."

„Tá zajtrajšia cesta za rodinou platí?"

Prikývla som. „Ráno vyrážam."

Vrhla na mňa prísny pohľad. „A tentoraz im to povieš?"

„Taký je plán," potvrdila som ľahkovážne. A taký bol aj minulý víkend. Absolvovala som dvaapohodinovú cestu do Connecticutu, len aby som nakoniec zbabelo vycúvala a neprezradila skutočný dôvod svojej návštevy. Jednoducho som sa s rodičmi naobedovala a vrátila sa do Briaru. Päťhodinová cesta tam a späť kvôli hodinovému obedu. A to si o mne mnohí myslia, aká som inteligentná.

„Dobre, ak budeš potrebovať morálnu podporu, potajomky mi zavolaj a ja ti cez telefón pošlem vlny povzbudenia," ponúkla sa Faith.

„Dohodnuté."

Objala ma na rozlúčku a odišla a ja som sa pripojila k Blake. Pekná pehavá brunetka bola tento rok moja „malá". Neznášam ten termín – je to prváčka na výške, nie predškolačka. Žiaľ, proti tradícii je človek bezmocný. Delta Pí dokonca usporadúva celú slávnosť na odhalenie „veľkej a malej". Je nechutne sladká, zahŕňa tematické

darčeky a prepracované odhalenie, ako keby sme boli rodičia v očakávaní, ktorí praskajú balóny, aby zistili, či sú trblietky v nich ružové alebo modré.

Tá mentorská časť mi však neprekáža. Mojou úlohou je sprevádzať ju po celý prvý rok v škole. Snažili sme sa stretávať raz týždenne, aby sme prebrali jej ciele, štúdium alebo čokoľvek iné, čo ju trápi.

„Ahoj,“ pozdravila som a stisla jej rameno.

Na jej zápästí som si všimla náramok – ten, ktorý som jej dala na úvodnej párty – a dojalo ma, že ho nosí. Hladké tyrkysové kamienky pomáhajú nájsť jasnosť, to aspoň tvrdila pani v butiky v Hastingse. Zdalo sa mi to pre Blake vhodné, pretože počas náboru priznala, že netuší, čo chce v živote robiť. Ešte si nevybrala odbor, čo je pre väčšinu prváčok normálne, no Agatha je veľmi prísna, pokiaľ ide o to, aby sestry z Delta Pi mali cieľ, štruktúru a plán s veľkým P.

„Aký si mala týždeň?“ spýtala som sa jej.

Blake v našom dome nebývala. Prváci musia bývať v internátoch, ale nové sestry sú povinné zúčastňovať sa na všetkých stretnutiach. Z účasti na nich by ich ospravedlnilo iba ležanie na smrteľnej posteli.

„V pohode. Chcela som sa s tebou porozprávať o mojom kurze vysielania. Mohli by sme sa stretnúť v nedeľu pri raňajkách...“ Náhle sa mykla a siahla si do vrečka. „Prepáč. Mám to nastavené na vibrovanie. Trochu ma to vystrašilo.“

S úsmevom som sledovala, ako vyťahuje telefón. Pozrela sa na displej, prevrátila oči a elegantné čierne zariadenie si strčila späť do vrečka.

„Kto to bol?“

„Nikto dôležitý. Teda niekto, kto chce byť dôležitý,“ opravila sa. Než som stihla vyzvedať, rýchlo pokračovala: „Tak čo, raňajky v nedeľu? Môžem prísť sem alebo sa môžeme stretnúť v Carver Hall. Počula som, že robia super omelety.“

„Poďme do Carvera. Mám si priniesť notebook? Budeme písať nejaké podrobné zoznamy?“

Stisla pery, akoby potláčala smiech. „Ten orgazmický výraz, ktorý nasadíš, keď hovoríš o písaní zoznamov, je trochu... desivý.“

„Viem," vzdychla som. „Pokúsím sa svoje vzrušenie ovládať."

Blake sa uškrnula.

„Pod', odprevaďím ňa," ponúkla som sa.

K hlavným dverám sme sa dostali v rovnakom čase ako Noelle a Veda, ktoré si mysleli, že sa vykradnú von úplne nepozorovane.

„Idete niekam?" spýtala som sa pobavene.

Keď sa obe otočili, na bledých tvárach sa im zračila vina. Všimla som si, že ani jedna nemá na sebe oblečenie schválené Agathou.

„V Sigmaty je párty," odvetila Noelle potichu a obzrela sa ponad plece, aby sa uistila, že strážkyňa nie je na dosah.

Len pre zaujímavosť, niektoré univerzity Ivy League odrádzajú od účasti na nočnom živote študentských spolkov alebo ju výslovne obmedzujú. Sesterstvo Delta Pi na Briare je samostatná kapitola. Samotný spolok ju obmedzuje.

Delta Pi sa považuje za jeden z najlepších ženských spolkov v oblasti filantropie, rozvoja vodcovských schopností, študijných výsledkov – a čirej nudy. Hoci nás však odrádzajú od účasti na párty na Greek Row, Agatha nemá ako zabrániť vysokoškoláčkam, aby sa zabávali.

„Chceš ísť s nami?" Noelle už v podstate šepkala, zatiaľ čo bystrá Veda dávala pozor a sledovala schodisko, aby sa uistila, že ich nepriistihne Agatha.

„Nie, ďakujem," odpovedala som a dievčatá vybehli z domu, akoby boli na úteku.

Rozlúčila som sa s Blake a čakala vo dverách, aby som sa uistila, že bezpečne nastúpi do taxíka, a potom som šla hore do svojej izby. Väčšina dievčat na treťom podlaží býva vo viacposteľových izbách, no staršie študentky a členky správnej rady majú prednosť a môžu si vybrať samostatné izby na druhom podlaží. Vráťane mňa.

Na chodbe som minula Jiu, ďalšiu kórejsko-americkú sestru v dome. Nie sme však jediné Ázijčanky. Agatha má aspoň jednu dobrú stránku, a to, že v Delta Pi rada víta dievčatá rôznych rás... ak pochádzajú z bohatých rodín. Naša vážená líderka nie je rasistka.

Nie, jej ide o postavenie. Nie je vaša rodina zámožná? Zabudnite, že by ste sa tu mohli stať členkou.

Vyzula som si balerínky a zamkla dvere – aspoňže zámky máme povolené. Hoci Agatha sa raz pokúsila navrhnuť nové domáce pravidlo, ktoré by ich zakazovalo. Stalo sa to potom, čo sa Fareedin priateľ zamkol v jej izbe a nechcel vyjsť, kým nesúhlasila, že sa s ním nerozíde. Museli sme zavolať hasičov, aby vypáčili dvere a dostali toho hlupáka von.

Keď Agatha navrhla zbaviť sa zámkov na dverách, všetky dievčatá ju vysmiali. Bolo fajn, že sestry z Delta Pí sa dokážu vzbúriť proti želaniam kráľovnej aspoň vtedy, keď je ohrozené ich súkromie.

V pyžame som vkĺzla pod hrubú bielu perinu a skontrolovala si telefón. Bolo sotva pol desiatej, no ráno som musela skoro vstávať, aby som stihla prísť do Hamdenu.

Zatiaľ čo som skrolovala, objavilo sa mi na displeji niekoľko notifikácií, všetky zo zoznamovacej aplikácie. Fajn, z aplikácie na sexting. Randenie? Kto má na to čas? Mám veľa práce, čo pri štúdiu prírodných vied nie je nič nezvyčajné. Okrem toho som si nehládala priateľa. Môj posledný vzťah si vyžadoval priveľa práce.

Mitch potreboval ustavične uisťovať a vychvaľovať do nebies. Mal svoje problémy, čo mu nevyčítam, lebo tie má každý, aj ja. No Mitch si zaslúžil niekoho, kto mu mohol dať oveľa viac než ja. Niekoho trpezlivejšieho. Niekoho, kto by ho neodbil ako ja, lebo som pracovala do neskorej noci v laboratóriu a stratila pojem o čase. Niekoho, čie libido posilnené stresom nebolo neprestajne na vrchole, čo viedlo k tomu, že som sa objavila uňho v internáte a skočila mu na vtáka často bez toho, aby som ho aspoň pozdravila.

V súčasnosti som sa uspokojila s príležitostným sexom, aj keď som sa pohybovala na tenkom ľade, pretože som si musela udržať reputáciu. Dievča z Delta Pí nemôže chodiť po kampuse a spávať s každým, kto sa mu zapáči.

Našťastie niekedy stačí len pár sexi správ, aby som si uľavila.

Otvorila som aplikáciu a prešla do doručenej pošty. Prišla mi správa od jedného chalana, s ktorým som už nejaký čas komuni-

kovala, no jeho nemravné reči boli čistá katastrofa. Prečítala som si jeho najnovší pokus a potláčala smiech.

Som nadržaný a túžim po tebe.

Ako by toto mohlo niekoho vzrušiť? Bolo načasе nájsť si nového partnera na četovanie.

Nasledujúcich desať minút som prechádzala profily. Narazila som na niekoľko potenciálnych kandidátov, no nedošlo k zhode. Aspoň zatiaľ. Pravdepodobne by som mala zhodu oveľa častejšie, keby som nahrala fotku, na ktorej mi vidieť tvár. Podľa Faith si väčšina chlapov myslí, že fotky pekného tela bez tváre sú falošné účty.

No ja som v žiadnom prípade nemienila vystavovať svoju tvár na zoznamovacej aplikácii. V profile mám dve fotky: záber v bikinách bez hlavy z minuloročnej rodinnej dovolenky na Bahamách a fotku, na ktorej ležím na posteli vo fialovej čipkovanej košielke a v zladených nohavičkách.

Tá druhá fotka je odvážna, no pred nahratím som sa uistila, že na nej nie je nič, čo by ma mohlo identifikovať. Ak sa to náhodou objaví online, je to len dievča bez tváre na obyčajnej posteli. Riziko, že by ma niekto pomocou tej fotky vystopoval, je minimálne. Alebo aspoň tak znel konečný záver, ku ktorému dospela Metóda, a ja svojej metóde bezvýhradne dôverujem.

Faith si ma pre to doberá, no nemala by ma kritizovať, kým to sama nevyskúša. Metóda ma nikdy nesklamala. A, áno, v notebooku mám celý dokument plný poznámok k metóde vrátane toho, či mám na zoznamovacej aplikácii zverejňovať sexi fotky svojho tela.

Som a navždy budem posadnutá šprtka.

Napriek tomu sa však stretávam s futbalistami na parkoviskách. Som ako sexi cibula, ako raz povedala Faith. Vrstva za vrstvou.

Prezrela som si ďalšie profily, z ktorých na mňa vyskakovali lákavé nahé hrudníky, no žiadna tvár ma neoslovila. Prezerala som si profily ako na autopilota, keď ma odrazu niečo upútalo: nie jeden, ale dva nahé hrudníky na tej istej fotke.

Meno na profile znelo **LARS & B.**

Dobre.

To ma fakt zaujalo.

Klikla som na profil, aby som si prečítala viac, hoci, úprimne povedané, nešlo ani tak o čítanie, ako skôr o slintanie. Na fotke boli dve extrémne vypracované postavy. Dokázala som im spočítať jednotlivé brušné svaly.

Jeden bol opálený a nemal takmer žiadne ochlpenie, okrem jemného náznaku na rukách a nohách. Bol blondín – vedela som to podľa toho, že mu vlasy siahali až po bradu, presne tam, kde sa fotografia končila. Na základe postavy, farby pleti a svalov som si ho predstavovala ako typ Thora. Aj druhý mal svetlú pleť, medzi vyrysovanými prsnými svalmi mal mierne ochlpenie a lákavá línia tmavých chĺpkov viedla k nízko posadeným plavkám, ktoré mu odhaľovali slabiny v tvare V.

Aj Thor také mal.

Nemohla som sa na nich vynadávať. Boli to najsexi telá, aké som kedy videla, čo znamenalo, že v tvári sú pravdepodobne hrozni. Nikto nemôže byť geneticky pozhnaný takouto príťažlivosťou.

So zadržaným dychom som prešla na ďalšiu fotku. Počítala som s tým, že uvidím dvoch vysmiatych netvorov.

Nie.

Len ďalšia fotka bez hlavy. Na tejto bol blondín sám.

Na sebe mal sivé tepláky a vystavoval na obdiv svaly.

Na tretej fotke bol druhý chalan v roztrhaných džínsoch a priliehavej polokošeli, ktorá mu zvýrazňovala vypracované ruky.

A ich profil bol rovnako zaujímavý.

Dvaja chlapi, jeden profil. Dvojnásobné kúzlo, dvojnásobné problémy. Hľadáme dievča, ktoré zvládne dvojnásobnú zábavu ;). Takže ak si trošku perverzná a trúfneš si na nás, poďme si pokecať.

Pokecať, hm?

Som dosť perverzná. Ale...

Ale nič. Nejdem predsa podpisovať prísahu krvou, že sa s nimi stretnem. Nemám voči nim žiadnu povinnosť okrem toho, že si s nimi budem písať a vymažem ich, ak sa mi nebude páčiť, kam to smeruje. Nepodpisujeme digitálny sobášny list.

Môj prst sa vznášal nad ikonou srdca. Olizla som si pery a... ťuk. Nič sa nestalo.

Tolké napätie a ani sme sa nezhodli.

2

Beckett

Myslenie sa preceňuje

Zápas sme mali už prehratý, no nesmeli sme podľa toho hrať, pretože tréner nám pod hrozbou smrti nariadil, aby sme zostali pozitívni. Vraj si máme predstaviť žiarivé vlny energie, ktoré rozlievajú radosť po celej šatni, akoby sme boli na nejakom gangbangu pozitívnej energie.

Inými slovami, vrátili sa konzultanti pre budovanie tímu a morálku, ktorí minulú sezónu vyvolali chaos v hokejovom mužstve Briaru, aby nás mučili.

Keď sme sa so spoluhráčmi vliekli z tunela do šatne, Jordan Trager, náš tímový nervák, hádzal vražedné pohľady na naše nové ľavé krídlo.

„Doriti, Ingram! Ty si to, kurva, posral...”

„Hej!” ozval sa ostro asistent trénera Maran, ktorý sa na nás mračil od dverí. „Budte pozitívni, debili.”

Trager rýchlo cúvol. „Ty si... zničil našu šancu, keď si vystrelil na bránku a netrafil, namiesto toho, aby si prihral Kansas Kidovi, ktorý...”

„... ktorý radostne volal, že je úplne voľný,” dokončil Patrick Armstrong.

Náš spolukapitán Case Colson sa s bolestným výrazom obrátil k Maranovi. „No tak, tréner. Ako dlho ešte musíme robiť túto slnečno-dúhovú rutinu? Prečo nám to Sheldon a Nance robia?”

„Neobviňuj tých hlupákov. Môžeš za to poďakovať Kalifornskej univerzite.”

Prekliata Kalifornská. Bol iba október, sezóna sa sotva začala, no Kalifornská univerzita v Sacramente už bola v sračkách. Celý ich mužský hokejový program zrušili pre incident so šikanovaním nováčikov, ktorý sa skončil pádom jedného z nich zo strechy štadióna.

A skončilo sa to tragicky.

Tento škandál bol plný tvrdenia proti tvrdeniu, preto bolo ťažké zistiť, aká je pravda. No vzhľadom na nekonečný rad agresívnych debilov, s ktorými som sa počas svojej hokejovej kariéry stretol, som nemal problém uveriť, že toho nováčka, ktorý zomrel, naozaj šikanovali.

Vzhľadom na pozastavenie programu bola Kalifornská univerzita nútená prehrať každý zápas kontumačne, a kým univerzita a sacramento polícia viedli vyšetrovanie, NCAA neriskovala so žiadnou zo svojich ostatných škôl v prvej divízii. Poslali zástupcov do každého programu, kde sa nenápadne zastavili, aby pozdravili a pozorovali. Aby sa uistili, že nenabádame opité decká, aby skákali z budov. Normálka.

Náš hlavný tréner, Chad Jensen, minulý týždeň zvolal poradu tímu a jasne nám povedal, že chce, aby sme po zvyšok sezóny vyzerali, správali sa a hovorili ako chlapci zo speváckeho zboru. Odrazu sa aj provokovanie očividne považovalo za potenciálne šikanovanie a ponižovanie.

Pochyboval som však, že priviesť späť Sheldona a Nancea, aby nás morálne usmerňovali, bolo rozhodnutie nášho trénera. Jensen tých hlupákov nenávidel rovnako ako my.

Stiahol som si spotený dres a zakľal, keď sa mi zachytil o chránič hrudníka. Cítil som, ako sa mi na ľavej strane, tesne pod rebrami, tvorí modrina. V druhej tretine som dostal poriadny úder, keď ma obranca Yalu narazil o mantinel.

So Shanom Lindleyom a Lukom Ryderom v päťách som sa vybral do sprchy a odtlačil priečku do výšky pása v najbližšej kabínke. Moji kamoši zmizli v kabínkach po mojej ľavici, zatiaľ čo Trager a Colson odbočili doprava.

„Hej, mám jeden skvelý," povedal mi Shane, keď zapol sprchu.
„Príde k tebe tajomný Brit v trenčkote..."

„Ako sa volá?" spýtal sa Trager z druhej strany.

Pozrime sa, kto sa zrazu zaujíma o naše myšlienkové experimenty. Minulú sezónu, keď sa Eastwood College, moja bývalá škola, zlúčila s Briarom, bol Trager prvý, kto sa nám, chalanom z Eastwoodu, vysmieval pre naše hlúpe tradície. Teraz visel na každom Shanovom slove.

„Volá sa Albert," ozval sa jeden z našich obrancov. „To znie veľmi britsky."

Shane prevráti oči. „Jasné, ako chceš. Takže, povie niečo ako: ‚Brý deň, volám sa Albert,‘ a dá ti ponuku. Najbližších dvadsať rokov dostaneš tisícku mesačne..."

„Dolárov alebo libier?" spýtal sa Trager vážne.

„Hej," ozval sa Colson, už nie tak vážne, „aký je kurz?"

„Dolárov," odpovedal Shane. „Tisícku mesačne celých dvadsať rokov."

Ryder vopchal hlavu pod prúd vody a odhrnul si tmavé vlasy z tváre. Jeho hlas tlmil hukot vody. „Aký je háčik?"

Shane vyzeral veľmi spokojný sám so sebou, keď prezradil: „Musíš raz ročne sledovať, ako tvoji rodičia sexujú."

Celá miestnosť sa rozosmiala. Namydlil som si hrud' a zvažoval Shanov scenár.

Colson odpovedal bez zaváhania: „Ani za nič. Radšej zostanem chudobný."

„Odpovedal si príliš rýchlo," pokarhal ho Trager. „Mám ďalšie otázky."

„Na svete nie je dosť doplňujúcich otázok, ktoré by ma presvedčili, aby som sa pozeral na svojich rodičov pri sexe."

„Lindley," oslovil Trager Shana. „Je to v tmavej izbe?"

„V žiarivo osvetlenej izbe," odpovedal Shane.

„Dosiahnu orgazmus?"

„Obaja. Ona viackrát."

„Robia pri tom hluk?"

„Veľký.“

Po dlhom premýšľaní si Trager vzdychol. „Ja by som do toho išiel. Nemôžem odmietnuť peniaze zadarmo.“

Shane sa na mňa s úsmevom pozrel. „Beck?“

Obrátil som sa k prúdu vody, aby som si zmyl mydlo z modrín a uboleného tela. „Nie,“ odpovedal som napokon. „Dokážem si zarobiť dvanásťtisíc ročne aj bez toho, aby som musel počúvať svojich rodičov pri hlasnom orgazme.“

Ryder sa zachechtal.

Keď Trager predniesol svoj vlastný myšlienkový experiment, vypol som kohútik, vzal si z vešiaka uterák a omotal si ho okolo pása. V šatni som pred skrinkou vedľa svojej uvidel Willa Lar-sena, ktorý mal stále na sebe dres a zamračene hľadel do telefónu.

„Všetko v poriadku?“ spýtal som sa.

Aj keby sa nemračil, vedel by som, že ho niečo trápi. S Larsenom sme na seba naladení. Tak to býva, keď máte v posteli dosť žien. Znie to vulgárnejšie, než v skutočnosti je. My ženy uctieваме. Preto sa k nám stále vracajú.

„V pohode. Len môj otec je taký istý hlupák ako vždy,“ zamumlal si popod nos.

Podal mi telefón. Po prečítaní e-mailu som sa neubránil smiechu.

Od: Alessia Mason-Bybeeová

Komu: Will Larsen

Predmet: Žiadosť o stretnutie

Ahoj, Will,

Tvoj otec by sa s Tebou rád stretol, hneď ako sa Ti bude dať. Prosím, daj mi vedieť, kedy máš tento týždeň čas.

S pozdravom

Alessia

„Asistentka mu plánuje stretnutia s vlastným synom?“ divil som sa.

„Ako inak,“ odpovedal Will sarkasticky. „Som len ďalšia pracovná schôdzka.“

„Kámo, to je drsné,“ povedal Shane a súcitne sa na mňa pozrel.

Will pokrčil plecami, položil telefón na hornú policu skrinky a začal sa vyzliekať. Naštvané hodil dres na lavičku. „No a čo. Vždy to tak bolo. Ani si nepamätám, kedy naposledy sme sa rozprávali bez formálneho programu. Ten mi Alessia vždy vopred pošle e-mailom.“

Ryder sa zasmial. „Dočerta! Ako človek, ktorý nemá rodičov, to nemôžem potvrdiť, ale pochybujem, že takto by mali fungovať vzťahy medzi rodičmi a deťmi.“

Jeho slová ma prekvapili. Ryder spomínal svoje detstvo veľmi zriedkavo, keďže jeho otec sedel vo väzení za vraždu jeho mamy. No všetci sme si všimli, že je oveľa otvorenejší, odkedy začal randiť s tou zlatou babou z Briaru, Gigi Grahamovou. Gigi je dcérou najslávnejšieho absolventa tejto školy, a to je čo povedať, pretože Briar vychoval dvoch skutočných prezidentov USA.

Vďaka Gigi bol Ryder na veľmi dobrej ceste. Konečne mal úplne novú rodinu a ja som sa tešil s ním. Ten chalan si to zaslúžil.

A Larsen... nuž, bolo mi ho proste ľúto. Nasťahoval sa k nám do domu v auguste, potom, čo sa Shane a Ryder odsťahovali, a jeho otec ho doteraz ani raz neprišiel navštíviť. Ten chlap bol totálny ma-gor.

„Takto teda fungovať nemajú,“ potvrdil Shane a ako dôkaz zdvihol telefón. „Vidíš to? To je všetko od môjho otca. Milión správ, kámo.“ Posúval správy po displeji. „A to sa ma len pýta, čo mi má ugrilovať, keď sa o pár týždňov vrátim domov.“

„To musí byť fajn,“ utrúsil Will ironicky.

Usmial som sa naňho. „Pošleš mu svoj rozvrh?“

„Nie.“ Vypol telefón a strčil si ho do vrečka.

Väčšina chalanov mierila do Malone's, športového baru v meste, no my s Willom sme mali iné plány, takže sme sa so spo-

luhráčmi rozlúčili na parkovisku za Grahamovým centrom a nasadli do Willovho lesklého čierneho SUV. Samozrejme, darčeka od jeho otca.

Will sa posadil za volant a pozrel na mňa. „Kedy príde Caitlin?”

„Nie som si istý. Poslala mi správu počas zápasu. Pozriem sa.” No v správe stálo iba: *Zavolaj mi.*

„Hej, stíš to,” požiadal som ho, čím som narážal na country pesničku duniacu z reproduktorov v aute. Ja som skôr na rock a rap, no pán Boston z nejakého nevysvetliteľného dôvodu má rád country hudbu. Ale jeho auto, jeho pravidlá. Sráč.

„Ahoj,” pozdravil som, keď Caitlin zdvihla telefón. „Kedy sa sem chystáš?”

Nastala chvíľka ticha. „Caitlin? Si tam?”

„Áno. Prepáč. Som tu. Ehm... Myslím, že neprídem.”

Zvraťil som čelo. „Prečo?”

Po ďalšej dlhej pauze mi do ucha zaznel hlboký výdych. „Zamilovala som sa.”

„Zamilovala si sa,” zopakoval som.

„Áno.”

„Do ktorého z nás?”

Za to som si vyslúžil smiech z miesta vodiča. S Willom sme si vymenili úsmevy.

„Do teba, ty idiot.”

Prikývol som. Zvyčajne je to fifty-fifty. Raz sa zamilujú do mňa, druhý raz do Willa.

Ani raz nezaznela odpoveď „do oboch”.

Niežeby som to chcel. To by bolo fakt divné. Jasné, máme podobné sexuálne úchyľky, ale nie sme dvaja chlapi na love tej jednej špeciálnej priateľky, ktorá by doplnila našu trojku, alebo ako to ľudia dnes volajú.

„Viem, že sme sa mali len baviť,” pokračovala Caitlin rozpačito. „A bola to naozaj zábava. Úprimne som nečakala, že sa medzi nami vyvinú city.”

Vážne?

Ja som to očakával. Nepamätám si, kedy som naposledy stretol ženu, ktorej emócie nehrali úlohu pri ničom, čo presiahlo jednorazový sex.

Ach, áno!

Nikdy.

Koľko dievčat imúnnych proti citom som stretol?

Nula.

Milujem ženy. Naozaj. Kľakol by som si na kolená a klaňal sa pred oltárom ich ženskosti. Milujem, ako vyzerajú, ako chutia, ako voňajú. Aké jemné sú v mojom náručí. Ako mi stonajú do ucha.

A áno, nepochybujem, že existujú výnimky, ale za svojich dvadsaťjeden rokov som ešte nestretol žiadnu, ktorá by sa nakoniec nezamilovala.

„Takže..." znovu vzdychla. „Neviem... Možno namiesto toho, aby som prišla ja k tebe, mohli by sme spolu zájsť do kina alebo niečo podobné? Vieš, ako..." nedokončila.

„Ako na rande?" doplnil som.

Will sa na mňa znovu pozrel, teraz už zvedavo.

„Áno," povedala. „Bolo by to také zlé?"

„Nie, určite by to bola zábava, ale..." Zhlboka som sa nadýchol, aby som sa pripravil na reakciu, ktorú vyvolajú moje nasledujúce slová. „Nechcem priateľku."

Ticho. Napätie sálajúce z telefónu zapľňalo auto. Will dokonca stiahol okienko, akoby to bolo niečo hmatateľné, čo môže cítiť. Ten jemný šum chladného vzduchu mi však príjemne ovieval tvár.

„Nemáš záujem? Ani trošku? Nie som typ na priateľku?"

„To vôbec nie je pravda. Keby som chcel priateľku, bola by si na prvom mieste môjho zoznamu," uisťoval som ju. „Dočerta, bola by si na tom zozname jediná. Chápeš moje vtipy a znášaš filmy o cestovaní v čase. Vieš, aké je to vzácné?"

Kútikom oka som zachytil Willow úsmev.

„Tie filmy sú dosť nudné," informovala ma.

„Viem, a páči sa mi, že to aj napriek tomu vydržíš. Ver mi, Caitlin, keby som hľadal vážny vzťah, hneď by som sa na teba vrhol. No ja sa nechcem viazať. Nejde mi to. V poslednom ročníku chcem len hrať hokej a flákať sa.“

Bol som iba úprimný. Vždy som taký, čo sa týka žien, najmä po tom, ako sa skončil môj posledný vzťah. Od posledného ročníka strednej školy som bol nezadaný a nemal som v úmysle tento stav v najbližšom čase meniť.

Čakal som negatívnu reakciu, no Caitlin potvrdila môj predpoklad, že je úplná pohodáčka.

„Chápem. No v tom prípade je hádam jasné, že sa s vami už nemôžem stretávať. Dúfam, že to chápete.“

„Chápem.“

„Ale naozaj som si to užila.“ Jej slová zneli smutne.

„Áno. Aj ja.“

„Pozdravuj Willa. Uvidíme sa, Beckett.“

„Maj sa, zlato.“ Zavesil som a otočil sa k Willovi. „Práve som dal kopačky dievčaťu, s ktorým som ani nechodil.“

Uškrnul sa. „Vitaj v klube. Pamätáš si Felicity z jari? Kámo, plakala, keď som jej povedal, že ju nemilujem. Ty si to mal ľahké.“

„To je pravda.“

Blížili sme sa k nášmu mestskému domu, kde bolo oveľa tichšie, keď tam už nebýval Shane. Absenciu tichého a večne zamračeného Rydera som si takmer nevšimol... zato Shane je iný prípad. Zaplní každú miestnosť, v ktorej sa nachádza. Will a ja sme viac v pohode. Pravdepodobne preto sme si tak sadli, keď sa naše dva hokejové tímy spojili.

Odkedy som ho spoznal, mal som pocit, že sa poznáme už roky. Bohužiaľ, hráči Eastwoodu nesmeli mať radi bratov z Briaru – ved' sme boli nepriatelia na život a na smrť –, preto sme svoje priateľstvo celé mesiace skrývali. No keď sa Ryder začal stretávať s ex Casa Colsona Gigi všetko sa zmenilo. Ak sa on mohol bratříčkovať s nepriateľom, tak, dočerta, ja som mohol pozvať Willa, aby sme si vyšli a pozreli nejaké super sci-fi filmy.

Larsen bol ten typ človeka, s ktorým sa jednoducho cítite dobre bez ohľadu na to, čo robíte. No nepopieram, že keď som sa prvýkrát prebudil a v posteli vedľa seba našiel nahú ženu a nahého Willa, dosť ma to... šokovalo.

Noc pred tým trápnyím ránom však fakt stála za to. Pokiaľ ide o sex, patrím k tým, čo veria, že čím perverznejší, tým lepší. A ako sa ukázalo, čím viac, tým lepšie. V tú noc som bol tvrdý ako skala, keď som sledoval, ako sexi brunetka jazdí na Willovi, akoby bol jej šampión dostihov a ona sa snažila vyhrať Kentucky Derby. Potom sa naklonila a pohľadila môj penis, zatiaľ čo pokračovala v jazde, a odrazu to bolo niekoľkonásobne vzrušujúcejšie.

Žil som už pár trojok, ale žiadna nebola taká žeravá ako táto. A bolo to ešte lepšie. Až do tohto leta, keď Will rozhodol, že naše nemravné aktivity sú pre neho trochu príliš nemravné. Myslím, že použil slovo deviantné.

Viem, odkiaľ to pochádza. Will je analytik. Príveľa premýšľa. Môj názor? Myslenie sa preceňuje. Rob to, čo ti robí dobre. Koniec.

„Ideme do Malone's?"

Will vypol motor a odopol si bezpečnostný pás.

„Hej, prečo nie?"

Ďalší deň nás nečakal zápas ani ranné korčuľovanie, takže nejestvoval dôvod, prečo by sme sa večer nemohli poriadne opiť.

Od nášho domu je to na hlavnú ulicu len desať minút chôdze, takže sme sa rozhodli ísť do baru pešo namiesto toho, aby sme si zavolali odvoz.

Kráčali sme po chodníku, keď sa Will opýtal: „Takže ty naozaj nechceš ísť s Caitlin na rande?"

„Nie, kámo."

Prevrátil oči. „Záväzky nie sú až také zlé, ako si myslíš."

„Hej, nie sú zlé. Je to hotová hrôza."

Končí sa to len úplným a totálnym zničením duše a viery vo všetko dobré, čo, žiaľ, môžem potvrdiť.

Kašľať na to. Po tom, čo mi Shannon týždeň pred maturitou vytrhla srdce z hrude, som nemal v pláne vážne sa zapliesť s inou ženou ešte veľmi, veľmi dlho.

Možno v ďalekej budúcnosti. Niekedy. V nejaký neurčitý, neznámy deň v budúcnosti.

No určite nie dnes večer. A keďže Caitlin už bola pasé, otvoril som našu obľúbenú zoznamovaciu aplikáciu,

„Si na našom profile?“ Will znel pobavene, s pohľadom upretým na môj telefón.

„Áno. Len si prezerám správy.“

Pred pár týždňami sme si vytvorili spoločný profil, hlavne preto, lebo je trápne, keď niekde vonku flirtujeme s dievčaťom a snažíme sa zistiť, či má záujem o nás oboch, bez toho, aby sme pôsobili ako úchylovia. Aplikácia na zoznamovanie sa javí ako efektívny spôsob, ako si niekoho vopred preveriť a ušetriť si tak trapas v podobe odmietnutia alebo zdeseného pobúrenia.

Niežeby som bol hanblivka. Väčšinou trvá dosť dlho, kým mi na niečom začne záležať. Moja bežná reakcia bola vždy nezaujatá.

„Niečo zaujímavé?“

„Myslím, že tieto správy sú od bota.“

Vymazal som ich, zrušil som zhodu s tou dievčinou a chystal sa opustiť aplikáciu, keď mi na hlavnej obrazovke padol do oka jeden profil.

„Dočerta, Larsen! Pozri sa na to.“

Keď som mu ukázal fotku, chápavo sa usmial. „Mašľa?“

„Mašľa,“ zastonal som.

Dievča na fotke ležalo v posteli, malo na sebe fialovú čipkovanú košieľku a nohavičky rovnakej farby s malou ružovou mašľou na páse. Som blázon do mašlí. Chcel som tú mašličku vziať medzi zuby. Obhrýzať ju. A potom obhrýzať každý centimeter toho tela. Malé, pevné prsia. Úzky pás. Dlhé nohy.

Bolo mi úplne jedno, ako vyzerá jej tvár. Jej telo bolo zbraň.

Chcel som ho celé pokryť ústami. „Áno, páči sa nám.“

Will sa potichu smial. „Myslíš niekedy na niečo iné ako na sex?“
„Nerozumiem tvojej otázke.“

Klikol som na srdiečko v rohu jej profilovej fotky a modlil sa, aby sme sa jej páčili aj my. A o sekundu sa objavilo moje obľúbené upozornenie.

Je to zhoda!